

"סוד החשמל"

עצומת צאת אי"ה בקרוב

דף מתוך סדרת הספרים

דפיון פורים תש"ע [אותר דפדפא לזיכוי הרבים]

פורים בגימטריא פושי

קראו לימים האלה פורים" ר"ת קלפ"ה, לרמז שהאור של פורים חודר לעמקי הקלפות ומקדש אותם.

מצינו במדרש (ע' בס' התודעה פ"א) **אם כל המועדים יהיו בטלים, חנכה ופורים לא נבטלים**. ומבאר לפי דברינו דלעתיד לבא יום שכלו שבת, תשרה קדשת השבת על כל הענינים כמו בפורים, כמו שכתוב **"ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ"**, לכן פורים לא יבטלו, דכל השנה תהיה בבחינת פורים. וכן חנכה שייך למספר שמונה לא יבטל. מה שאין פן שאר המועדים שקדשתם בדרגה נמוכה יותר יהיו בטלים. הינו האור שלהם יאיר אבל לא יחשב לעמת האור של השבת שיאיר אז.

נראה דלכן תקנו בפורים **"משלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים"**, שזה דבר שלא מצינו בשום יום טוב. כיון שהרע שבנגה מסתלק מכל הדברים הגשמיים, ואפלו המזון הגשמי שייך בפורים רק לצד הקדשה, לכן תקנו שכל אחד ישלח מנות לחברו ויתערבב המזון הגשמי של כלם, לסמל שעכשו הכל קדשה, ובקדשה הכל באחדות. ואין הפרדה בין המזון שלי למזון הזולת, אלא הכל מתאחד. וכפי שמצינו בגמ' (מגילה ז:): **אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין מחלפי סעודתייהו להדדי**. וכן הכתוב (אסתר ט, כב) **"מי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו" ס"ת השתחווה"**, דהשתחווה מסמלת התבטלות בפני הדרגות הגבוהות שאין שם נפרדים, וכלם מתאחדים ומתבטלים ונכללים באור אין סוף, כדבארנו במאמר 'אין ישיבה בעזרה'.

נראה דשרש תקנת מתנות לאבינים הוא מאותו טעם, כדי לערבב את המזון של כלם, ולסמל שהכל באחדות. דשרש תקנה זו היה בשביל שישתמשו במעות לסעדת פורים כמו המשלוח מנות שמיעד לסעדת פורים, ולא משום צדקה. דמצות צדקה יש כל השנה אלא שתקנו לתת לאבינים, כדי שיקימו בזה גם מצות צדקה, כפי שמשמע מהש"ע (א"ח תרצד ג) **אין מדקדקים במעות פורים אלא כל מי שפושט ידו לטל נותנים לו**. ומקורו מהריטב"א (ב"מ עח:): **אין מדקדקין בדבר לומר זה עני ולותיב ליה טפי, אלא לכלם נותן בשוה ואפלו לעשיר שבהם**. רואים שנותנים גם לעשיר ומבאר לדברינו דשרש התקנה היתה לערבב את המזון. ואם עשיר פושט יד חביבים לתת לו, דהטעם של ערבוב המזון שייך גם בעשיר וכן נראה דטעם המנהג של נתינת דמי פורים (פורים געלט) גם לעשירים, הוא כדי לערבב המזון. ובשבת אף על פי שהרע שבנגה מסתלק מהדברים הגשמיים, איננו מסתלק מהמזון הגשמי ולא שייך לתקן שיערבבו המזון. וכן משלוח מנות לא שייך שיתקנו בשבת דעלולים לפשל בטלטול מרשות לרשות.

מובא בשער הפננות' להאריז"ל (פורים ח"ב ע' שלא) שבפורים יש הארה יותר גבוהה מהארת שבת וי"ט. דבפורים מתגלה עטרת יסוד אבא שיוצרת למטה להאיר ישר למלכות, ולא בסדר הרגיל שההשפעה יורדת דרך השתלשלות הספירות מאבא לאמא, ומאמא לז"א, ומז"א למלכות. וכפי שנבאר שפורים יש בו מעלה על השבת, דבשבת הקדשה משפיעה רק לפי גדרי שבת בדברים שמתר לעשותם בשבת, ואלו בפורים נשמאירה עטרת יסוד אבא, הקדשה חודרת לכל העולם הגשמי, אפלו בדברים שבשבת אסור להתעסק בהם, ולא חלה עליהם קדשת השבת, כגון עניני ממונות וכו'. בפורים חלה גם עליהם קדשת השבת. וכן **פורים במלוי האותיות פ"א ו"ו רי"ש יו"ד מ"ם** בגימטריא שבת.

והוסיף הרה"ג המקב"ל ר' משה שני שליט"א דלכן אם פורים חל בשבת דוחים את סעדת פורים ליום א' ועושים פורים המשלש. דבפורים האור של עטרת יסוד אבא נשאר למטה להאיר במלכות לאחר הנסירה, ובשבת קדשת השבת שורה דרך זה שיש עליה העולמות והעולם התחתון מה ששורה עליו קדשת שבת עולה למעלה, ולאחר שהוא עולה, גם האור של פורים עולה אתו וממילא לא שייך שהאור של פורים יאיר למטה מטה בשבת. לכן דוחים את זה ליום חול שיאיר בעמקי העולם הגשמי.

מובא בשער הפננות' להאריז"ל (פורים ח"ב ע' שלב) **חייב איניש לבסומו בפורים עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, הפנה פי לעולם תוך הקלפה יש ניצוץ של קדשה המאיר בתוכה ומחיה אותה, ולכן צריך לומר ברוך המן להמשיך אל הניצוץ שהוא אור**. ובספר 'אסרי לגפן' (פורים ע' רעה) מביא מהרח"א ארלנגר זצ"ל שהבאור הוא שבפורים יש כח מיוחד לברר ניצוצות מתוך הקלפה. מאידך בשבת מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (בהר ע' רמא) **טעם אסור כל המלאכות ביום השבת וכו' כי אין שום ברור בשבת וכו' וזה סוד הטעם שאין בוררין אכל מתוך פסלת ביום השבת**. רואים שבשבת אין ברור ניצוצות, דברור הניצוצות כרוך בחלול שבת. ומבאר לדברינו דהניצוצות נמצאים בעמקי הקלפות במקום שקדשת השבת אינה חודרת. מה שאין פן בפורים הקדשה חודרת לכל מקום, לכן הוא זמן מסגל ביותר לברור ניצוצות. דכל ענין המלאכה נפל בעמקי הקלפות. **וכפי** שבארנו במאמר 'פורים מחית הרע' שהמן בגימטריא **מלאכה** ורק בפורים האור מתגבר על המן וחודר גם לעמקי הקלפות של המן למקום המלאכה. אבל בשבת אין האור נכנס למקום המלאכה, ומי שעושה מלאכה יוצא למקום הקלפה ומחלל שבת. וכן הכתוב (בראשית כח, יב) **"מלאכי אלהים עלים"** בגימטריא פורים, דבפורים מעלים הכל דרך המלאכים. וכן הכתוב (אסתר ט, כו) **"על פן**

אות פורים

מצינו כמה מצוות בתורה שנקראות בשם אות, כמו תפילין, שבת ומילה. ומובא בספר 'לקוטי לוי' יצחק (וירא ע' מו) **עטרת היסוד נקראת אות, כי הרי מילה נקראת אות, ומילה הוא רק בחלק העטרה, ואות פרושו גלוי, מלשון "אתא בקר", כי בחינה זו דיסוד הוא הגלוי**. רואים שהאות מסמלת את העטרה שביסוד שמשפיעה את השפע מהיסוד למלכות, ומגלה את שפע היסוד במלכות. וכן מובא בספר 'שערי אורה' (שער ב) שהאות מחברת יסוד ומלכות. וכן מובא ברבנו בחיי (במדבר ב, ב) שאות היא מלשון **"אות נפשך"**. דאות מסמלת את העטרה שביסוד שבה יש את התשוקה והזווג. וכן **אות בגימטריא חשק**, כמו שכתוב (דברים כא, יא) **"וחשקת בה ולקחת לך לאשה"**. וכן הכתוב (בראשית ג, טז) **"ואל אישך תשוקתך" ר"ת א"ת**.

מצינו בגמ' (מגילה י:) **"לאות עולם לא יכרת" אלו ימי פורים**. רואים שימי הפורים הם בבחינת אות המסמלת את העטרה שביסוד, ומבאר לדברינו דהארת פורים באה דרך בחינת עטרת יסוד אבא שבאה להשפיע ישר למלכות. ולכן היא באה דרך מרדכי ואסתר שהיו נכדים של שאול המלך, דמובא באוצרות חיים' להאריז"ל (שער הנקודים פ"ד) ששאול הוא בחינת עטרת יסוד אבא, וכן מובא במאמר 'אדם דאצילות' (פרק שיבסר) **שיהונתן** בנו של שאול הוא בבחינת **יהוה**, המסמל את השפעת אבא ואמא, **נתן** שנותן ומשפיע עד למלכות למטה, ומבאר ה'לשם' (שער הפונה קדים פרק מא) שיהונתן משפיע את השפע של שאול ששייך לבחינת עטרת יסוד אבא לדוד המסמל את המלכות, ומבאר לדברינו דישועת פורים באה ממרדכי ואסתר שהיו מזרעו של שאול. והאור של פורים הוא האור של שאול ושל עטרת יסוד אבא. וכן מובא בשם הגרמ"מ משקלוב **ששאול** בגימטריא **פורים**.

וכן מובא בפרוש ה'מתוק מדבש' על הזהר (מקץ רד.) שהושטת שרביט הזהב לאסתר סמלה את היסוד שבא להשפיע למלכות. וכן **שב"ת** שנקראת אות מרמזת בכתוב (שם ה, ב) **"ותגע בראש השרביט"** בדלוג הפוך של ג' אותיות. וכן **מילה** שנקראת אות ר"ת הכתוב (שם ד, יא) **"מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה"**.

מובא ב'מגלה עמקות' (אופן קכב) שאסתר התפללה **"הצילה מחרב נפשי מיד כלב וחידיתי"** דכלב בגימטריא **ב"ן** ומסמל את אחשורוש שהוא הלעמת זה של שם **ב"ן**. נראה דאחשורוש היה שייך לעטרה שביסוד דקלפה, דשם **ב"ן** מתקשר עם העטרה שביסוד. ולכן הישועה באה דרך בחינת העטרה שביסוד דקדשה. וכן רואים שאחשורוש דאג לענינים של שלום בית בין איש לאשתו כמו שכתוב (אסתר א, כב) **"להיות כל איש שרר בביתו"**.

בספר 'יוסף לקח' על מגלת אסתר מקשה מדוע לא מזכרת לשון אכילה במגלת אסתר, רק לשון שתיה, משתה, לשותות וכיוצא בזה. מלבד מה שאסתר אמרה לכלל ישראל **"צומו עלי ואל תאכלו"**, ונדחק שם לפרש שרק השתיה היתה באופן מיחד יותר משאר הסעודות, והאכילה היתה כרגיל, ולכן לא הזכירו אותה. וזה קשה דמצינו בגמ' (מגילה יב) **סעדתו של אותו רשע אכילה מרבה משתיה**, ומשמע שהיה רבוי אכילה. נראה לבאר על פי דברינו דשתיה מסמלת את העטרה שביסוד שמתחברת לכוס המסמלת את

היסוד שבמלכות, כפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' בענין השיתין. וכוין ששרש מלכות אחשורוש היה מהעטרה שביסוד, השתלשל שם בגשמיות ענין השתיה כדבר עקרי שעל שמו קוראים את הסעודות וכו'. וכן נראה דנשתיה היא מלשון **שתיה**. וכן מובא ב'תרגום שני על מגלת אסתר' שאחשורוש צוה להביא את ושתיה לפניו עם פתח לראשה וכוסות זהב בידה. ואחשורוש שלח עשרים ושבע אלף גברים עם כוסות זהב בידם, שילכו לפני מרדכי ברחוב העיר כשהמן הרביבו על הסוס. ורואים שהחשיבו את הכוסות באופן מיחד. וכן מצינו בגמ' (מגילה יא) **"ותוצאינו לרונה"**, **בימי המן**. דישועת פורים היתה דרך בחינת השתיה דקדשה שנצחה את השתיה דקלפה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שפרים** בגימטריא **ב' פעמים משקה**. וכן אם נחצה את אותיות **פריים** נקבל אותיות **משקה**. דב' פעמים משקה מרמז על ב' יהודים ששותים ומברכים לחיים, וזוכים לאור היין של פורים.

מצינו בזהר (ויצא קסב) **רבי ייסא הקטן היה מצוי לפני רבי שמעון**, אמר לו זה שכתוב **"בברכות לראש צדיק"**, לצדיק מיבעי ליה, מאי לראש צדיק. אמר לו ראש צדיק זו העטרה הקדושה שממנו יוצאים מעינות לחוץ, נקב פלי המדה שהיין יוצא ממנו הוא הראש, ראש לכל ברכות. רואים שהעטרה שביסוד שמשפיעה את שפע היסוד היא בבחינת יין. וכן מצינו בזהר (תרומה קמוז) שהיין מזווג חמה ולבנה המסמלים יסוד ומלכות. וכן מצינו בגמ' (סוטה מב:) **תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת**. ורואים שזווג נמשל להוצאת היין מהענבים כגת. וכן מובא בספר הקנה' (ד"ה סוד מילה) **ואחר המילה נוטל כוס של יין להרמז בין המשמר בענביו, הוא השפעת ששה ימי בראשית**. נראה דלכן הביאה אסתר את הישועה דרך **משתה היין** כדי להתקשר לעטרה שביסוד שהיא בבחינת יין, שישפיע את שפע הישועה לישראל. וכן הכתוב (שם ה, ח) **"אם מצאתי חן בעיני המלך"** ס"ת **יין**, דאסתר פעלה בכח היין. וכן הכתוב (שם ד, ד) **"ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו"** ס"ת **תירוש**, דאסתר רמזה למרדכי שאפשר לפעול בכח היין ולא צריך שק ואפר. וכן תחלת הישועה בכתוב (שם ו, י) **"ונעשה כן למרדכי היהודי"** ס"ת **יין**.

מובא בספר 'פרדס רמונים' לרמ"ק (שער כז' פרק י') **כמו ששבת עטרה על ששת ימי המעשה כך הזינו עטרה על הנאו**. והעטרה הזאת היא עטרה שבפרית. רואים שהאות ז' ומספר שבע מסמלים את העטרה שביסוד. וכן נס פורים קשור עם מספר שבע כמו שכתוב **"ביום השביעי פטוב לב המלך ביין"** (אסתר א, י), וזה היה בשבת, כמובא ברש"י שם. וכן הישועה באה בזכות מספר שבע, על ידי שמרדכי ידע **שבעים לשון**, ועל ידי זה הוא הציל את אחשורוש מבגתו ותרש. וכן מצינו בגמ' (מגילה יא:) שאחשורוש מלך **ארבע עשרה שנה**, פעמים **שבע**, וכן מצינו אצל אחשורוש **"שבעת הסריסים"** (אסתר א, ה), **"שבע הנערות"** (שם ב, ט). וכן אסתר נלקחה לבית אחשורוש **"בשנת שבע למלכותו"** (שם ב, טז). וכן **עטרה** מרמזת בכתוב שהתקיים באסתר (אסתר ב, ד) **"והנערה אשר תיטב בעיני המלך"** בדלוג הפוך של ג' אותיות. וכן נס פורים היה בשושן מלשון **שושנה** המסמלת את העטרה שביסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל פורים'. וכן אסתר בגימטריא **שושנה** כמובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (פורים ח"ב ע' שלג).

